

Ριζώσαμε

α φύγουμε όλο λέγαμε
θυμόμασταν και κλαίγαμε
μα τ' όνειρο του γυρισμού
έγινε σύννεφο καπνού.

Φαμίλιες μεγαλώσαμε
ρίζες βαθιές απλώσαμε
ο νους μας είναι προς τα κει
κι η μοίρα μας σ' αυτή τη γη.

[...]

Οι κόποι μας κάναν καρπούς
και ξεκουράσαν μερικούς
ήρθανε μέρες πιο καλές
μα εμείς δεν νιώθουμε χαρές.

Τα νιάτα μας μαράθηκαν
και τα κορμιά κουράστηκαν
μοιράστηκε η φτωχή καρδιά
για δυο πατρίδες να πονά.

Ψυχές εκεί μας καρτερούν
κι εδώ δεμένες μας κρατούν.
Σ' αυτή θα μείνουμε τη γη
πατρίδα τώρα είν' κι αυτή.

**Νούλα Καραθανάση
(Αυστραλία)**

